

- Nr 121 z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie powołania Wydziałowej Rady ds. Kształcenia na Wydziale Humanistycznym.
- Nr 122 z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie powołania Wydziałowej Rady ds. Kształcenia na Wydziale Artystycznym.
- Nr 123 z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie powołania Wydziałowej Rady ds. Kształcenia w Filii Uniwersytetu Zielonogórskiego w Sulechowie.
- Nr 124 z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie powołania Wydziałowej Rady ds. Kształcenia w Collegium Medicum.
- Nr 125 z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie powołania Rady Naukowej Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych.
- Nr 126 z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie powołania Rady Naukowej Szkoły Doktorskiej Nauk Ścisłych i Technicznych.
- Nr 127 z dnia 28 listopada 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 115 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie powołania Wydziałowej Rady ds. Kształcenia na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.
- Nr 128 z dnia 28 listopada 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 123 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie powołania Wydziałowej Rady ds. Kształcenia w Filii Uniwersytetu Zielonogórskiego w Sulechowie.
- Nr 129 z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie zmiany struktury organizacyjnej Instytutu Matematyki.
- Nr 130 z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie zmiany struktury organizacyjnej Instytutu Nauk Medycznych.
- Nr 131 z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie zmiany wprowadzenia Regulaminu konkursu o nagrodę Dziekana Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego za najlepszą pracę dyplomową.
- Nr 132 z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego.
- Nr 133 z dnia 28 listopada 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 17 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie wprowadzenia dokumentacji przyjętych zasad (polityki) rachunkowości.
- Nr 134 z dnia 6 grudnia 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 58 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2019 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej Studentów na rok akademicki 2019/2020.
- Nr 135 z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie zmiany struktury organizacyjnej Pionu Proroktora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego.
- Nr 136 z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie zmiany struktury organizacyjnej Instytutu Pedagogiki.
- Nr 137 z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie wynagrodzenia z tytułu wykonywania czynności w postępowaniach w sprawie nadania stopnia doktora oraz postępowaniach w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.
- Nr 138 z dnia 31 grudnia 2019 r. w sprawie ustalenia regulaminów wydziałowych rad ds. kształcenia.
- Nr 139 z dnia 31 grudnia 2019 r. w sprawie powołania Wydziałowych Rad Programowych na Wydziale Ekonomii i Zarządzania.
- Nr 140 z dnia 31 grudnia 2019 r. w sprawie powołania Wydziałowych Rad Programowych na Wydziale Nauk Biologicznych.
- Nr 141 z dnia 31 grudnia 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 101 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie powołania Komisji ds. opracowania statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz projektów uchwał okółostatutowych.

*Daria Korona
Biuro Prawne*

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

NOWA HABITACJA W INSTYTUCIE MUZYKI

DR HAB. KATARZYNA KWIECIEN-DŁUGOSZ

Z PRZYJEMNOŚCIĄ INFORMUJEMY, ŻE 11 GRUDNIA 2019 R. SENAT AKADEMII MUZYCZNEJ IM. IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO W POZNANIU, NADAŁ PANI KATARZYNI KWIECIEN-DŁUGOSZ STOPIEŃ DOKTORA HABILITOWANEGO W DZIEDZINIE SZTUKI W DYSCIPLINIE SZTUKI MUZYCZNE. PODSTAWĄ DO NADANIA KOMPOZYTORCE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO BYŁA JEJ KOMPOZYCJA „PUNCTUM”

NA ORKIESTRĘ SMYCZKOWĄ, KTÓREJ PRAWYKONANIE ODBYŁO SIĘ 31 MARCA 2019 R. PODCZAS 48. MIĘDZYNARODOWEGO FESTIWALU „POZNAŃSKA WIOSNA MUZYCZNA” W AULI UNIwersYTETU IM. ADAMA MICKIEWICZA W POZNANIU. UTWÓR WYKONAŁA ORKIESTRA KAMERALNA POLSKIEGO RADIA „AMADEUS” POD DYREKCJĄ ANNY DUCZMAL-MRÓZ.

Pierwsze kompozycje Katarzyny Kwiecień-Długosz powstawały jeszcze w czasie nauki w Państwowej Szkole Muzycznej I i II st. im. Mieczysława Karłowicza w Zielonej

Górze, pod kierunkiem prof. Juliusza Karcza. Następnie ukończyła ona studia wyższe na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu w klasie kompozycji prof. Mirosława Bukowskiego, uzyskując w 2003 r. dyplom z wyróżnieniem. Ponadto jest absolwentką kierunku *lingwistyka stosowana* na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (2004 r.). Stopień doktora uzyskała w 2012 r. na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Muzykoterapii Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, na podstawie dysertacji doktorskiej *Adaptacja elementów i strategii tłumaczenia symultanicznego w muzyce instrumentalnej na przykładzie utworu „Musica simultanea” na orkiestrę symfoniczną*. Jest także absolwentką studiów podyplomowych w zakresie tłumaczenia (Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu, 2008 r.), muzyki filmowej, twórczości audiowizualnej i komputerowej (Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi, 2012 r.) oraz arteterapii (Uniwersytet Medyczny im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu, 2019 r.). Od 2005 r. zawodowo związana jest z Instytutem Muzyki Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Katarzyna Kwiecień-Długosz była stypendystką Ministra Kultury i Sztuki, kraju związkowego Brandenburgii oraz Niemieckiej Rady Muzycznej. Jej utwory były wielokrotnie wykonywane w całej Polsce i w wielu krajach Europy, a także w Wietnamie, USA, Kanadzie i Australii. Jej kompozycje uzyskały nagrody i wyróżnienia w czterech krajowych i trzech międzynarodowych konkursach kompozytorskich (m. in. w Austrii i we Włoszech). Do swoich najważniejszych osiągnięć kompozytorka zalicza liczne wykonania kompozycji w ramach festiwalu muzyki współczesnej w Polsce i za granicą, m. in. w ramach Poznańskiej Wiosny Muzycznej, Warszawskich Spotkań Muzycznych, Sakralnyj Prostir (Lwów, Ukraina), Osmose (Luksemburg, Luksemburg i Bruksela, Belgia), Turbulences Sonores (Montpellier, Francja), a także podczas Światowego Kongresu Carillonowego (Barcelona, Hiszpania) oraz festiwalu carillonowych we Francji, Belgii, Holandii i na Litwie. Szczególnym wyróżnieniem stało się zaproszenie kompozytorki do udziału w międzynarodowym projekcie niemieckiej pianistki Susanne Kessel „250 piano pieces for Beethoven”. W ramach tego projektu kompozytorzy z całego świata komponują utwory fortepianowe inspirowane osobą i twórczością Ludwiga van Beethovena z okazji 250 rocznicy jego urodzin. Koncerty z tej okazji, z uwzględnieniem utworu Katarzyny Kwiecień-Długosz zatytułowanego „Asking Wolfgang”, odbywają się obecnie w Bonn w ramach obchodu Roku Beethovenowskiego.

Utwory fortepianowe i kameralne kompozytorki były też publikowane w wytwórniach Acte Préalable i Ars Sonora oraz w wydawnictwach Editions Musica Ferrum (Londyn) i Ars Musica Sp. z o.o. (Lisowice). Katarzyna Kwiecień-Długosz brała udział w konferencjach naukowych i naukowo-artystycznych na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, w Akademii Sztuki w Szczecinie i w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Ważny element jej dorobku dydaktycznego stanowi także popularyzacja kultury i muzyki polskiej w Wietnamie, w ramach wykładów w czterech ośrodkach akademickich: Hong Duc University (2013 r.), Thanh Hoa University of Culture, Sports and Tourism (2015 r.), Ho Chi Minh City University of Culture (2015 r.) i Hanoi University of Culture (2017 r.).

FOT. MAREK LALKO

W swojej twórczości kompozytorka chętnie sięga po inspirację pozamuzyczne, czego wyrazem jest współpraca z artystami reprezentującymi inne dziedziny sztuki, m. in. grafikiem Jackiem Papłą, malarką Anetą Kublik, rytmiczką Beatą Oryl. Kompozytorka chętnie wychodzi też z tradycyjnej sali koncertowej w przestrzeń publiczną, czego wyrazem była kompozycja „Nihil constat” na carillon i taśmę, towarzysząca pokazowi Fontanny Heweliusza w Gdańsku i od 2017 r. wykonywana tam regularnie w ramach letnich festiwalu carillonowych. Katarzyna Kwiecień-Długosz nie stroni także od pisania utworów okolicznościowych, np. „Epitafium” na carillon dedykowanego tragicznie zmarłemu prezydentowi Gdańska, Pawłowi Adamowiczowi. Utwór ten doczekał się kilkunastu wykonań na całym świecie. Inny przykład stanowi „Intrada” na orkiestrę symfoniczną, napisana dla Sanktuarium Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej w Rokitnie z okazji jubileuszu 350-lecia. Kompozytorka chętnie współpracuje także z muzykami ze środowiska zielonogórskiego (np. z pianistami Dorotą Frąckowiak-Kapałą, Ryszardem Zimnickim, Justyną Grondys, dyrygentami Maciejem Ogarkiem, Łucją Nowak, organistą Michałem Kocotem, muzykami Filharmonii Zielonogórskiej), tworzy też utwory edukacyjne, które regularnie wykonuje chór dziecięcy Państwowej Szkoły Muzycznej im. M. Karłowicza w Zielonej Górze pod dyrekcją Łucji Nowak.

Katarzyna Kwiecień-Długosz jest także członkiem Związku Kompozytorów Polskich, Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej i Polskiego Towarzystwa Analizy Muzycznej. Ponadto jest tłumaczem języka niemieckiego, autorką licznych tłumaczeń opublikowanych przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, czasopismo „Glissando”

i Polskie Wydawnictwo Naukowe. Oprócz komponowania stara się także popularyzować muzykę współczesną, organizując w Zielonej Górze koncerty współczesnej muzyki kameralnej przy współpracy z kompozytorami z Poznania i Szczecina. Kompozytorka pełniła też funkcje w strukturze organizacyjnej uniwersytetu: Kierownika Zakładu Teorii

Muzyki (2012-2019) i Zastępcy Dyrektora Instytutu Muzyki (2016 - obecnie). Interesuje ją dobra literatura i psychologia, w wolnych chwilach chętnie podróżuje, poznaje inne kultury i chodzi po górach.

Bartłomiej Stankowiak

DZIĘKI SZTUCE MOŻEMY STAWAĆ SIĘ LEPSZYMI LUDŹMI

Z DR HAB. KATARZYŃĄ KWIECIEŃ DŁUGOSZ
ROZMAWIA EWA SAPEŃKO

Pani Profesor, wiem, że Pani zawodowe zainteresowania muzyczne są bardzo szerokie, ale mnie najbardziej interesuje jedno - karylion, a może carillon? Co to za instrument?

Gdyby zadała mi Pani to pytanie kilka lat temu, prawdopodobnie miałabym problem z odpowiedzią. Tymczasem ostatnie lata przyniosły mi wiele okazji do kontaktów z tym nietypowym instrumentem i ze środowiskiem grających na nim carillonistów z całego świata. Jest to instrument składający się z dzwonów wieżowych, na których gra się przy pomocy specjalnej klawiatury ręcznej i nożnej, podobnie jak na organach. Pierwsze carillonowe powstawały na terenie dzisiejszej Belgii i Holandii, gdzie do dziś jest ich największe skupisko. Na zakup takiego instrumentu mogły sobie pozwolić głównie bogate miasta hanzeatyckie, stąd obecność carillonów w Gdańsku. Karylion to spolszczona nazwa, jednak w środowisku muzycznym bardziej funkcjonuje określenie carillon. Jest to największy z istniejących instrumentów muzycznych, którego najniższe brzmienie dzwony potrafią ważyć nawet ponad dwie tony.

Skąd u Pani zainteresowanie takim, można powiedzieć - niszowym, instrumentem? W Polsce są tylko 3 koncertowe karyliony i tylko dwie zawodowe karylionistki. Wszystkie instrumenty są w Gdańsku... To chyba bardzo ogranicza? Czy dużo Pani komponuje na karylion?

Zainteresowanie tym instrumentem pojawiło się trochę przypadkowo dzięki mojemu mężowi i naszemu wspólnemu zamiłowaniu do podróży, zarówno tych dalekich, jak i tych trochę bliższych. Jednym z naszych ulubionych miejsc na krótkie wypadki weekendowe stało się Trójmiasto i to właśnie mąż zwrócił mi uwagę na carillon kościoła św. Katarzyny, którego dźwięki towarzyszyły naszym spacerom po Gdańsku. Kiedy więc pojawiło się w Internecie ogłoszenie o konkursie na kompozycję muzyczną na ten właśnie instrument, od razu się nim zainteresowałam. Przedmiotem konkursu był 12-minutowy utwór ilustrujący pokaz nowo uruchomionej Fontanny Heweliusza, a oprócz carillonu należało w nim wykorzystać także dźwiękową warstwę elektroniczną (tzw. taśmę). Przed konkursem wzięłam udział w warsztatach mających na celu zaprezentowanie

możliwości carillonu, które odbywały się w kilkustopniowym mrozie na wieży kościoła. Te warsztaty prowadziła carillonistka Monika Kaźmierczak i było to moje pierwsze spotkanie z carillonem. Od razu zwróciłam uwagę na to, jak wiele łączy carillon z instrumentem, który jest mi najbliższy - fortepianem.

Okazało się, że warto było wtedy zmarznąć, gdyż moja kompozycja „Nihil constat” na carillon i taśmę zdobyła w tym konkursie II miejsce. Było to w 2016 roku. Wkrótce potem Anna Kasprzycka poprosiła mnie o opracowanie koncertowej wersji tego utworu, którą wykonała na Światowym Kongresie Carillonowym w Barcelonie w 2017 r. Kolejne wykonania miały miejsce zarówno w Gdańsku, jak i we Francji, Holandii, Belgii, USA, na Litwie. I tak się zaczęła moja przygoda carillonowa, która trwa do dziś. Mała liczba carillonów w Polsce w żaden sposób mnie nie ogranicza, gdyż polskie carillonistki bardzo dużo koncertują za granicą. Chętnie dla nich komponuję, ale oczywiście moja praca twórcza nie ogranicza się tylko do tego instrumentu.

Czy na karylionie można zagrać każdy utwór?

Właściwie tak, choć oczywiście carillon - jak każdy instrument - ma także swoje ograniczenia. Repertuar carillonowy obejmuje bardzo dużo tzw. transkrypcji, czyli opracowań utworów muzycznych pisanych pierwotnie na inne składy. Autorami transkrypcji są często sami wykonawcy. Ja także opracowałam na carillon jeden z moich wcześniejszych utworów, suitę *Kopciuszek* napisaną na fortepian na cztery ręce, za którą otrzymałam nagrodę w Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim „Suoni di fiaba” w Vittorio Veneto (Włochy). Wersja carillonowa była wykonywana w 2018 r. w Wilnie i, prawdę mówiąc, zabrzmiała jeszcze bardziej „baśniowo” niż wersja fortepianowa.

Zielonogórzanie najbardziej znają utwór specjalnie skomponowany i wykonany podczas pogrzebu prezydenta Gdańska - Pawła Adamowicza...

Epitafium skomponowałam dokładnie w dniu śmierci Pawła Adamowicza, było to bardzo spontaniczne działanie i chyba najszybciej napisana kompozycja w moim życiu. Poprzez ten utwór chciałam wyrazić moją solidarność z mieszkańcami Gdańska w tak trudnym momencie, a także wdzięczność wobec Pawła Adamowicza, który osobiście wspierał rozwój kultury muzycznej i carillonowej w swoim mieście. Ostatni dźwięk tego utworu grany jest na dzwonie